

Історія справи № 914/2720/19: Господарські справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають із правочинів, зокрема, договорів; Розірвання договорів (правочинів); купівлі-продажу.

Надіслано судом: 08.04.2020. Зареєстровано: 09.04.2020. Оприлюднено: 10.04.2020.

Дата набрання законної сили: 07.08.2020

Номер судового провадження: не визначено

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

26.03.2020

справа №914/2720/19

Суддя Господарського суду Львівської області Король М.Р., за участі секретаря судового засідання Чорної І.Б., розглянувши справу

за позовом: Регіонального відділення Фонду державного майна України по Львівській, Закарпатській та Волинській областях

до відповідача: Товариства з обмеженою відповідальністю «МЕГАТЕХНО»

про: розірвання договору та стягнення 34042,77грн.,

Представники сторін: не з'явились,

ВСТАНОВИВ:

24.12.2019р. на розгляд Господарського суду Львівської області надійшла позовна заява Регіонального відділення Фонду державного майна України по Львівській, Закарпатській та Волинській областях до Товариства з обмеженою відповідальністю «МЕГАТЕХНО» про розірвання договору та стягнення 34042,77грн.

Крім того, 27.12.2019р. позивачем подано до суду попередній (орієнтовний) розрахунок суми судових витрат до позовної заяви від 21.12.2019 № 14-11-04832, який зареєстровано відділом автоматизованого документообігу та обробки інформації за вх.№54669/19.

08.01.2020р. Господарський суд Львівської області постановив ухвалу, якою, зокрема, ухвалив: прийняти позовну заяву до розгляду та відкрити провадження у справі; здійснювати розгляд справи за правилами загального позовного провадження; підготовче засідання призначити на 27.01.2020р.; явку представників сторін у судові засідання визнати обов'язковою.

У підготовчі засідання 27.01.2020р. та 10.02.2020р. з'явився представник позивача. Відповідач участь повноважного представника у вищевказаних підготовчих засіданнях не забезпечив, причин неявки

суду не повідомив, хоча був належним чином повідомлений про дату, час і місце розгляду.

Протокольними ухвалами від 27.01.2020р. та від 10.02.2020р. підготовче засідання від 10.02.2020р. та 26.02.2020р. відповідно.

При цьому, ухвалою від 28.01.2020р. та 11.02.2020р. Господарський суд Львівської області, в ст.ст. 120-121 ГПК України, викликав відповідача та повідомив про дату, час та місце проведення підготовчих засідань у цій справі.

У підготовчому засіданні 26.02.2020р. сторони участь повноважних представників не забезпечили, причин неявки суду не повідомили, хоча були належним чином повідомлені про дату, час і місце розгляду справи.

26.02.2020р. Господарський суд Львівської області постановив ухвалу, якою ухвалив: закрити підготовче провадження та призначити справу до судового розгляду по суті; призначити судові засідання з розгляду спору по суті на 11.03.2020р.; явку представників сторін справи у судові засідання визнати обов'язковою.

У судові засідання 11.03.2020р. з розгляду спору по суті з'явився представник позивача. При цьому, у вищевказані судові засідання з розгляду спору по суті з'явився Павліш Іван Петрович, котрий, як доказ наявності у нього повноважень на представництво інтересів відповідача у цій справі, надав довіреність б/н від 02.01.2020р.

Згідно з ст.16 ГПК України, учасники справи мають право користуватися правничою допомогою.

Представництво у суді, як вид правничої допомоги, здійснюється виключно адвокатом (професійна правнича допомога), крім випадків, встановлених законом.

Відповідно до ч.3 ст.56 ГПК України, юридична особа бере участь у справі через свого керівника або члена виконавчого органу, уповноваженого діяти від її імені відповідно до закону, статуту, положення (самопредставництво юридичної особи), або через представника.

Проте, документів, у яких би було визначено право Павліша І.П. діяти від імені відповідача (статут, положення, посадова інструкція тощо) матеріали справи не містять, а отже у Павліша І.П. відсутні повноваження на самопредставництво відповідача.

Відповідно до ч.4.4, 9 ст.60 ГПК України, повноваження адвоката як представника підтверджуються довіреністю або ордером, виданим відповідно до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

Згідно з ч.1 ст.26 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» адвокатська діяльність здійснюється на підставі договору про надання правової допомоги. Документами, що посвідчують повноваження адвоката на надання правової допомоги, можуть бути: 1) договір про надання правової допомоги; 2) довіреність; 3) ордер; 4) доручення органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правової допомоги.

Згідно з наданою довіреністю б/н від 02.01.2020р., Павліш І.П. уповноважено на представництво інтересів відповідача у судах. Проте документів, які б підтверджували правовий статус Павліша І.П., як адвоката, ним не надано. Не містить відповідних відомостей і Єдиний реєстр адвокатів України. Крім того, відсутність такого статусу усно підтверджено самим Павлішем І.П.

Враховуючи вищезазначене, суд зазначає, що докази наявності повноважень Павліша І.П. на представництво відповідача в матеріалах справи відсутні та сторонами не надано, а отже відповідач

Згідно з
вкладено

забезпечив участь повноважного представника у судовому засіданні 11.03.2020р. з розгляду спору по суті

Протокольною ухвалою від 11.03.2020р. судове засідання з розгляду спору по суті відкладено на 26.03.2020р.

Крім того, ухвалою від 11.03.2020р. Господарський суд Львівської області, в порядку ст.ст. 120-121 ГПК України, викликав відповідача у цій справі та повідомив про дату, час та місце проведення судового засідання з розгляду спору по суті.

26.03.2020р. на адресу суду від позивача надійшла заява про розгляд справи без участі його представника, яку зареєстровано відділом автоматизованого документообігу та обробки інформації за вх.№13739/20.

Крім того, суд звертає увагу, з метою належного повідомлення відповідача про дату, час та місце проведення підготовчих та судових засідань з розгляду спору по суті, судом на зазначену як в позовній заяві так і в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб підприємців та громадських формувань адресу місцезнаходження відповідача надіслано копії ухвал у цій справі. При цьому, станом на момент ухвалення цього рішення на адресу суду відділенням поштового зв'язку повернуто поштові відправлення:

- №79014 1295997 6 (в якому містився примірник ухвали про відкриття провадження у цій справі від 08.01.2020р.) в зазначенням причини повернення такого: «інші причини, що не дали змоги виконати обов'язки щодо пересилання поштового відправлення»;

- №79014 1300317 5 (в якому містився примірник ухвали від 28.01.2020р. про виклик відповідача в підготовче засідання у цій справі, відкладене на 10.02.2020р.) в зазначенням причини повернення такого: «за закінченням встановленого строку зберігання»;

- №79014 1302639 6 (в якому містився примірник ухвали від 11.02.2020р. про виклик відповідача в підготовче засідання у цій справі, відкладене на 26.02.2020р.)

Водночас, судом враховано позицію Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду, викладену в постановках від 27.08.2019р. у справі №916/1095/18, від 25.06.2019р. у справі № 922/2972/18, від 21.03.2019р. у справі №916/2349/17, від 11.12.2018р. у справі №921/6/18, відповідно до якої, у разі якщо судові рішення про вчинення відповідної процесуальної дії направлено судом за належною адресою і повернуто поштою у зв'язку з посиленням на відсутність (вибуття) адресата, відмову від одержання, закінчення строку зберігання поштового відправлення тощо, то вважається, що адресат повідомлений про вчинення відповідної процесуальної дії; водночас, за змістом ст.2 Закону України «Про доступ до судових рішень» кожен має право на доступ до судових рішень у порядку, визначеному цим Законом; усі судові рішення є відкритими та підлягають оприлюдненню в електронній формі.

Беручи до уваги викладене, суд зазначає, що відповідач був належним чином повідомлений судом про розгляд цієї справи.

Відповідно до ч.3 ст.222 ГПК України у разі неявки в судові засідання всіх учасників справи чи в разі, якщо відповідно до положень цього Кодексу розгляд справи здійснюється судом за відсутності учасників справи, фіксування судового процесу за допомогою технічного засобу не здійснюється.

У судові засідання 26.03.2020р. з розгляду спору по суті сторони участь повноважних представників не забезпечили. Враховуючи наведене, у судовому засіданні 26.03.2020р. з розгляду спору по суті, фіксування судового процесу за допомогою технічного засобу не здійснювалося.

Відповідно до ч.ч.1, 3 ст.13 ГПК України, судочинство у господарських судах здійснюється на засадах змагальності сторін; кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених законами.

Стаття 43 ГПК України зобов'язує сторони добросовісно користуватись належними їм процесуальними правами.

Згідно ч.1 ст.86 ГПК України, суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів.

Враховуючи вищенаведене, судом, згідно вимог ГПК України, надавалась в повному обсязі можливість учасникам справи щодо обґрунтування їх правової позиції по суті справи та подання доказів, чим забезпечено принцип змагальності.

Враховуючи те, що норми ст.81 ГПК України щодо обов'язку господарського суду витребувати у сторін документи і матеріали, необхідні для вирішення спору, кореспондуються з диспозитивним правом учасників справи подавати докази, а п.4 ч.3 ст.129 Конституції України визначає одним з принципів судочинства - свободу в наданні сторонами суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості, господарським судом створені належні умови для надання сторонами доказів в обґрунтування своєї правової позиції.

Відповідно до ч.9 ст.165 ГПК України, у разі ненадання відповідачем відзиву у встановлений строк без поважних причин, суд вирішує справу за наявними матеріалами. З огляду на відсутність підстав для відкладення розгляду справи, передбачених статтями 202, 216 та 252 ГПК України, надання відповідачу можливості для подання відзиву на позов, суд вважає за можливе розглянути справу без участі представника відповідача за наявними у справі матеріалами.

Позиція позивача:

Позивач з підстав нена належного виконання відповідачем зобов'язання щодо сплати вартості об'єкта приватизації, яке виникло відповідно до укладеного між сторонами договору купівлі-продажу об'єкта малої приватизації окремого майна - під'їзної колії, огорожі за адресою Львівська обл., Золочівський р-н, с. Підгородне, вул. Тернопільська, 6, що підлягає продажу шляхом викупу, просить суд розірвати такий договір.

Крім того, за несплату відповідачем, згідно з договором купівлі-продажу, коштів позивачем, на підставі Закону України «Про приватизацію державного і комунального майна», нараховано неустойку в сумі 34042,77 грн.

Позиція відповідача:

Матеріали справи не містять відзиву або будь-якої іншої заяви по суті справи зі сторони відповідача, в яких було б викладено процесуальну позицію останнього щодо заявленого позову.

За результатами дослідження наданих доказів та матеріалів справи, пояснень представника позивача, суд встановив таке:

20.08.2019р. між Регіональним відділенням Фонду державного майна України по Львівській, Закарпатській та Волинській областях (надалі по тексту - «Продавець») та Товариством з обмеженою відповідальністю «МЕГАТЕХНО» (надалі по тексту - «Покупець») укладено договір №23/19 купівлі-продажу об'єкта малої приватизації окремого майна - під'їзної колії, огорожі за адресою Львівська обл., Золочівський р-н, с.Підгородне, вул.Тернопільська, 6, що підлягає продажу шляхом викупу

лі по тексту - «Договір»), який посвідчено приватним нотаріусом Львівського міського нотаріального округу Юрієм М.І. та зареєстровано в реєстрі за №3154. Згідно з п.1.1. Договору, продавець зобов'язується передати у власність Покупцю об'єкт малої приватизації окреме майно - групу інвентарних об'єктів у складі: під'їзна колія, огорожа, що знаходяться за адресою: Львівська область, Золочівський район, село Підгороднє, вулиця Тернопільська, 6 (шість) (надалі по тексту - «Об'єкт приватизації»), а Покупець зобов'язується прийняти Об'єкт приватизації, сплатити ціну його продажу і виконати визначені в Договорі умови.

Відповідно до п.2.2. Договору, згідно з наказами Регіонального відділення ФДМ України по Львівській, Закарпатській та Волинській областях від 08.08.2019р. № 00518 та від 09.08.2019р. №005261, ціна продажу Об'єкта приватизації шляхом викупу Покупцем, який єдиний подав заяву на участь в електронному аукціоні № UA-PS-2019-07-04-000033-2 з продажу Об'єкта приватизації, склала 680855,40грн. з урахуванням ПДВ. ПДВ становить 113475,90грн. Покупець зобов'язаний сплатити за придбаний Об'єкт приватизації 680855,40грн. з урахуванням ПДВ, у повному обсязі протягом 30 календарних днів з дня підписання цього Договору.

Згідно положень п.2.3. Договору, розрахунки за об'єкт приватизації здійснюються так:

- гарантійний внесок для участі в аукціоні, сплачений Покупцем на банківський рахунок оператора електронного майданчика ТОВ «Держаукіпвлі.Онлайн» у сумі 56737,95грн., що становить 10 відсотків стартової ціни Об'єкта приватизації, зараховується Покупцеві в рахунок ціни продажу Об'єкта приватизації після його перерахування оператором електронного майданчика на рахунок Продавця;
- протягом 10-ти днів з дня підписання цього Договору на сплачені Покупцем грошові кошти (гарантійний внесок) у сумі 56737,95грн. Покупець зобов'язаний перерахувати на рахунок Продавця ПДВ у розмірі 11347,59грн.;
- грошові кошти у розмірі 612769,86грн. з урахуванням ПДВ за придбаний Об'єкт приватизації сплачуються Покупцем шляхом безготівкового перерахування протягом 30 календарних днів з дня підписання цього Договору.

Як зазначає позивач, відповідачем, на виконання умов Договору, сплачено 11347,59грн. (ПДВ на гарантійний внесок) та 56737,95грн. (зарахований гарантійний внесок). При цьому, зобов'язання щодо сплати грошових коштів у розмірі 612769,86грн. з урахуванням ПДВ, відповідачем не виконано.

Відповідно до положень п.8.1. Договору, у разі несплати коштів за Об'єкт приватизації згідно з цим Договором протягом 30 календарних днів з дня укладення цього Договору, Покупець сплачує на користь Продавця неустойку в розмірі 5 відсотків ціни продажу об'єкта. У разі несплати коштів згідно з цим Договором протягом наступних 30 календарних днів Договір підлягає розірванню. Несплата коштів за Об'єкт приватизації згідно з цим Договором протягом 60 днів з дня його укладення є підставою для розірвання цього Договору.

Враховуючи наведені умови Договору та порушення відповідачем зобов'язань щодо оплати ціни продажу Об'єкта приватизації тривалістю більш, ніж 60 днів з дня укладення Договору, позивачем нараховано неустойку в сумі 34042,77грн. та 08.11.2019р. на адресу відповідача надіслано претензію №11-11-03802 від 08.11.2019р. (копія якої міститься в матеріалах справи) про сплату неустойки у вищевказаній сумі та розірвання Договору. Однак, така залишена відповідачем без відповіді.

Беручи до уваги викладене, позивач звернувся до суду з позовом про розірвання договору та стягнення 34042,77грн. неустойки.

цінивши подані докази та наведені обґрунтування за своїм внутрішнім переконанням ухвалюється на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому засіданні всіх обставин справи в їх сукупності, суд вважає, що позов слід задовольнити повністю, виходячи з такого:

Згідно зі статтею 173 ГК України, господарським визнається зобов'язання, що виникає між суб'єктом господарювання та іншим учасником (учасниками) відносин у сфері господарювання з підстав, передбачених цим Кодексом, в силу якого один суб'єкт (зобов'язана сторона, у тому числі боржник) зобов'язаний вчинити певну дію господарського чи управлінсько-господарського характеру на користь іншого суб'єкта (виконати роботу, передати майно, сплатити гроші, надати інформацію тощо), або утриматися від певних дій, а інший суб'єкт (управлена сторона, у тому числі кредитор) має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її зобов'язку.

Відповідності до приписів ст.509 ЦК України, зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматись від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його зобов'язку.

Згідно до ст.11 ЦК України, цивільні права та обов'язки виникають із дій осіб, що передбачені актами цивільного законодавства, а також із дій осіб, що не передбачені цими актами, але за аналогією породжують цивільні права та обов'язки. Підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правочини.

Згідно зі ст.174 ГК України, господарські зобов'язання можуть виникати з господарського договору та інших угод, передбачених законом, а також з угод, не передбачених законом, але таких, які йому не суперечать.

Відповідно до ст.655 ЦК України, за договором купівлі-продажу одна сторона (продавець) передає або зобов'язується передати майно (товар) у власність другій стороні (покупцеві), а покупець приймає або зобов'язується прийняти майно (товар) і сплатити за нього певну грошову суму.

Згідно з ч.5 ст.656 ЦК України, особливості договору купівлі-продажу окремих видів майна можуть встановлюватися законом.

Відповідно до ч.1 ст.345 ЦК України, фізична або юридична особа може набути право власності у разі приватизації державного майна та майна, що є в комунальній власності. Приватизація здійснюється у порядку, встановленому законом (ч.2 ст.345 ЦК України).

Так, правові, економічні та організаційні основи приватизації державного і комунального майна та майна, регулюються Законом України «Про приватизацію державного і комунального майна» (надалі по тексту - «Закон»).

Як встановлено судом, 20.08.2019р. між сторонами укладено Договір, згідно з п.1.1. якого, Продавець зобов'язується передати у власність Покупцю Об'єкт приватизації, а Покупець зобов'язується прийняти Об'єкт приватизації, сплатити ціну його продажу і виконати визначені в Договорі умови. Вказаний Договір посвідчено приватним нотаріусом Львівського міського нотаріального округу Юрієм М.І. та зареєстровано в реєстрі за №3154.

Статтею 629 ЦК України встановлено, що договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Беручи до уваги викладене, на підставі Договору у сторін виникли відповідні права та обов'язки, при цьому, відносини, які виникли між сторонами за Договором, регулюються, зокрема, спеціальним нормативно-правовим актом, а саме, Законом.

Відно до ч.1 ст.24 Закону, покупець, який підписав договір купівлі-продажу, сплачує на об'єднаний поточний рахунок органів приватизації ціну продажу об'єкта приватизації не пізніше ніж протягом 30 днів з дня підписання договору купівлі-продажу.

Згідно положень п.2.3. Договору, розрахунки за об'єкт приватизації здійснюються так:

- гарантійний внесок для участі в аукціоні, сплачений Покупцем на банківський рахунок оператора електронного майданчика ТОВ «Держазукупівлі.Онлайн» у сумі 56737,95грн., що становить 10 відсотків стартової ціни Об'єкта приватизації, зараховується Покупцеві в рахунок ціни продажу Об'єкта приватизації після його перерахування оператором електронного майданчика на рахунок Продавця;

- протягом 10-ти днів з дня підписання цього Договору на сплачені Покупцем грошові кошти (гарантійний внесок) у сумі 56737,95грн. Покупець зобов'язаний перерахувати на рахунок Продавця ПДВ у розмірі 11347,59грн.;

- грошові кошти у розмірі 612769,86грн. з урахуванням ПДВ за придбаний Об'єкт приватизації сплачуються Покупцем шляхом безготівкового перерахування протягом 30 календарних днів з дня підписання цього Договору.

Відповідно до п.6.1. Договору, Покупець зобов'язаний в строк та порядку, встановлені цим Договором, сплатити ціну продажу Об'єкта приватизації.

Статтею 193 ГК України передбачено, що господарські зобов'язання повинні виконуватись належним чином відповідно до закону, інших правових актів і договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться; кожна сторона повинна вжити усіх заходів, необхідних для належного виконання нею зобов'язання, враховуючи інтереси другої сторони та забезпечення загальногосподарського інтересу; до виконання господарських договорів застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України з урахуванням особливостей, передбачених Господарським кодексом України.

Згідно з ст.526 ЦК України, зобов'язання має виконуватись належним чином відповідно до умов договору та вимог цього кодексу, інших актів цивільного законодавства. Статтею 525 ЦК України передбачено, що одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Приписами ч.1 ст.527 ЦК України передбачено, що боржник зобов'язаний виконати свій обов'язок.

Частина 1 ст.530 ЦК України передбачає, що якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін). Зобов'язання, строк (термін) виконання якого визначений вказівкою на подію, яка неминуче має настати, підлягає виконанню з настанням цієї події.

Відповідно до ч.1 ст.253 ЦК України, перебіг строку починається з наступного дня після відповідної календарної дати або настання події, з якою пов'язано його початок.

У ч.1 ст.255 ЦК України вказано, якщо строк встановлено для вчинення дії, вона може бути вчинена до закінчення останнього дня строку.

Отже, першим днем строку для здійснення відповідачем оплати, передбачених п.2.3. Договору, грошових коштів у розмірі 612769,86грн. з урахуванням ПДВ за придбаний Об'єкт приватизації, був 21.08.2019р. (наступний календарний день після дати підписання Договору), а останнім - 20.09.2020р.

Статтею 599 ЦК України визначено, що зобов'язання припиняється виконанням, проведеним належним чином.

З урахуванням п.30.1 ст.30 Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні», моментом виконання грошового зобов'язання є дата зарахування коштів на рахунок кредитора або видачі їх йому готівкою, а згідно з п.8.1 ст.8 цього Закону, банк зобов'язаний виконати доручення клієнта, що міститься в розрахунковому документі, який надійшов протягом операційного часу банку, в день його надходження.

Як зазначає позивач та не спростовано відповідачем, останнім на виконання умов Договору, сплачено 11347,59грн. (ПДВ на гарантійний внесок) та 56737,95грн. (зарахований гарантійний внесок), при цьому, зобов'язання щодо сплати грошових коштів у розмірі 612769,86грн. з урахуванням ПДВ, відповідачем не виконано.

Доказів виконання відповідачем вищевказаного грошового зобов'язання як протягом встановленого Договором строку так і станом на момент ухвалення цього рішення сторонами не подано та в матеріалах справи такі відсутні.

Згідно з ст.610 ЦК України, порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

Враховуючи вищевказане, матеріалами справи підтверджено факт порушення відповідачем виконання передбаченого умовами Договору грошового зобов'язання зі сплати, передбачених п.2.3. Договору, грошових коштів у розмірі 612769,86грн. з урахуванням ПДВ за придбаний Об'єкт приватизації.

У зв'язку з невиконанням відповідачем зобов'язання щодо оплати за придбаний Об'єкт приватизації грошових коштів у розмірі 612769,86грн. з ПДВ, позивачем нараховано 34042,77грн. неустойки.

Статтею 611 ЦК України передбачено, що одним з наслідків порушення зобов'язання є оплата неустойки (штрафу, пені) - визначеної законом чи договором грошової суми, що боржник зобов'язаний сплатити кредитору у випадку невиконання чи неналежного виконання зобов'язання, зокрема у випадку прострочення виконання.

У відповідності до ч.1 ст.216 ГК України, учасники господарських відносин несуть господарсько-правову відповідальність за правопорушення у сфері господарювання шляхом застосування до правопорушників господарських санкцій на підставах і в порядку, передбаченому у Господарському кодексі України, іншими законами та договором.

Згідно з ст.230 ГК України, штрафними санкціями у цьому Кодексі визнаються господарські санкції у вигляді грошової суми (неустойка, штраф, пеня), яку учасник господарських відносин зобов'язаний сплатити у разі порушення ним правил здійснення господарської діяльності, невиконання або неналежного виконання господарського зобов'язання.

Частиною 1 ст.549 ЦК України визначено, що неустойка - це грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредиторові у разі порушення боржником зобов'язання.

Штрафом є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми невиконаного або неналежно виконаного зобов'язання (ч.2 ст.549 ЦК України).

Відповідно до ч.2 ст.24 Закону, за несплату коштів за об'єкт приватизації згідно з договором купівлі-продажу протягом 30 днів з дня укладення договору купівлі-продажу нараховується неустойка.

що з ч.4 ст.29 Закону, у разі несплати коштів за об'єкт приватизації згідно з договором купівлі-продажу протягом 30 днів з дня укладення договору та його нотаріального посвідчення (у разі якщо нотаріальне посвідчення договору передбачено законодавством) покупець сплачує на користь органу приватизації неустойку в розмірі 5 відсотків ціни продажу об'єкта.

Аналогічний розмір неустойки за несплату протягом 30 днів з дня укладення цього Договору коштів за Об'єкт приватизації погоджено сторонами в п.8.1. Договору.

Отже, беручи до уваги зазначене вище, а також несплату відповідачем коштів за Об'єкт приватизації протягом 30 днів з дня укладення Договору, у позивача виникло право для нарахування неустойки (штрафу) у розмірі 5 відсотків ціни продажу Об'єкта приватизації, яка, відповідно до п.2.2. Договору, становить 680855,40грн.

Беручи до уваги викладене вище, судом здійснено перерахунок суми неустойки (штрафу) ($680855,40 * 5 / 100 = 34042,77$) та встановлено, що таку позивачем визначено вірно, а тому, позовні вимоги про стягнення 34042,77грн. неустойки є обґрунтованими, підставними та такими, що підлягають задоволенню.

Щодо позовних вимог в частині розірвання Договору, суд зазначає наступне:

згідно з ч.2 ст.651 ЦК України, договір може бути змінено або розірвано за рішенням суду на вимогу однієї із сторін у разі істотного порушення договору другою стороною та в інших випадках, встановлених договором або законом.

Частиною 3 ст.24 Закону встановлено, що несплата коштів за об'єкт приватизації згідно з договором купівлі-продажу протягом 60 днів з дня укладення договору купівлі-продажу є підставою для розірвання такого договору відповідно до статті 30 цього Закону.

Згідно з п.п.1,2 ч.3 ст.26 Закону, виключними умовами для розірвання договору купівлі-продажу об'єкта приватизації в порядку, передбаченому законодавством, є: несплата протягом 60 днів коштів за об'єкт приватизації з дня укладення договору купівлі-продажу відповідно до його умов; невиконання умов продажу об'єкта і зобов'язань покупця, визначених договором купівлі-продажу, в установленний таким договором строк.

Відповідно до п.8.1. Договору, несплата коштів за Об'єкт приватизації згідно з цим Договором протягом 60 днів з дня його укладення є підставою для розірвання цього Договору.

Передбачене п.2.3. Договору грошове зобов'язання зі сплати грошових коштів у розмірі 612769,86грн. з урахуванням ПДВ за придбаний Об'єкт приватизації. При цьому, зазначені грошові кошти за Об'єкт приватизації відповідачем не сплачено як протягом 60 днів з дня укладення Договору, тобто по 21.10.2019р., так і на момент ухвалення цього рішення, що є підставою для розірвання Договору, яка передбачена як нормами Закону так і положеннями п.8.1. Договору.

Відповідно до ст. 611 ЦК України, у разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом, зокрема, розірвання договору.

Враховуючи наведене, позовні вимоги щодо розірвання Договору є обґрунтованими, підставними та такими, що підлягають задоволенню.

Беручи до уваги викладене вище, позов підлягає до задоволення повністю.

При цьому, суд звертає увагу учасників справи на положення ст.188 ГК України, якими визначено, що якщо судовим рішенням договір змінено або розірвано, договір вважається зміненим або

розірваним з дня набрання чинності даним рішенням, якщо іншого строку набрання чинності встановлено за рішенням суду.

Відповідно до ст.ст.73, 74 ГПК України, доказами у справі є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність чи відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи. Кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень. Докази подаються сторонами та іншими учасниками справи. Суд не може збирати докази, що стосуються предмета спору, з власної ініціативи.

Згідно з ст.76 ГПК України, належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування. Предметом доказування є обставини, які підтверджують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення.

Частиною 1 ст.77 ГПК України передбачено, що обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування.

У відповідності до ст.78 ГПК України, достовірними є докази, на підставі яких можна встановити дійсні обставини справи.

Згідно з ч.1 ст.79 ГПК України, наявність обставини, на яку сторона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, вважається доведеною, якщо докази, надані на підтвердження такої обставини, є більш вірогідними, ніж докази, надані на її спростування. Питання про вірогідність доказів для встановлення обставин, що мають значення для справи, суд вирішує відповідно до свого внутрішнього переконання (ч.2 ст.79 ГПК України).

Зазначені вище норми процесуального закону спрямовані на реалізацію статті 13 ГПК України. Згідно з положеннями цієї статті судочинство у господарських судах здійснюється на засадах змагальності сторін. Кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених законом.

Відповідно до ч.5 ст.236 ГПК України, обґрунтованим є рішення, ухвалене на підставі повної і всебічної з'ясованих обставин, на які сторони посилаються як на підставу своїх вимог і заперечень, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні, з наданням оцінки всім аргументам учасників справи.

За приписами ст.86 ГПК України, суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності. Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

За таких обставин суд дійшов висновку про те, що відповідачем не спростовано доводів позовної заяви, хоч йому було створено усі можливості для надання заперечень, судом не виявлено на підставі наявних документів у справі інших фактичних обставин, що мають суттєве значення для правильного вирішення спору.

звуючи вказане, позовні вимоги є такими, що підлягають до задоволення повністю шляхом урвання Договору та стягнення з відповідача на користь позивача 34042,77грн. неустойки

Щодо розподілу судових витрат, суд зазначає наступне:

відповідно до ч.1 ст.123 ГПК України, судові витрати складаються з судового збору та витрат, пов'язаних з розглядом справи.

Позивачем за подання позову у цій справі, сплачено судовий збір у розмірі 3842,00грн., що підтверджується платіжним дорученням №877 від 09.12.2019р.

Доказів понесення інших судових витрат, окрім сплаченого судового збору станом на момент ухвалення цього рішення позивачем суду не заявлено та не подано, в матеріалах справи такі докази відсутні.

Згідно з п.2 ч.1 ст.129 ГПК України, судовий збір покладається у спорах, що виникають при виконанні договорів та з інших підстав, - на сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог.

З підстав наведеного, а також недоведення позивачем в порядку, визначеному главою 8 розділу 1 ГПК України, розміру судових витрат, окрім суми сплаченого за подання позовної заяви до господарського суду судового збору, судові витрати у справі, а саме сплачений позивачем судовий збір в розмірі 3842,00грн. слід покласти на відповідача, оскільки, як зазначено вище, позов підлягає до задоволення повністю.

Керуючись ст.ст. 13, 73-74, 76-79, 86, 129, 236, 238, 240-241 Господарського процесуального кодексу України, суд

ВИРІШИВ:

1. Позов задовольнити повністю.

2. Розірвати договір купівлі-продажу об'єкта малої приватизації окремого майна - під'їзної колії, огорожі за адресою: Львівська обл., Золочівський р-н, с.Підгородне, вул.Тернопільська, 6, що підлягає продажу шляхом викупу № 23/19 від 20.08.2019р., який укладено між Регіональним відділенням Фонду державного майна України по Львівській, Закарпатській та Волинській областях (місцезнаходження: 79007, Львівська обл., місто Львів, вулиця Сіових Стрільців, будинок 3; ідентифікаційний код: 42899921) та Товариством з обмеженою відповідальністю «МЕГАТЕХНО» (місцезнаходження: 79022, Львівська обл., місто Львів, вулиця Городоцька, будинок 174; ідентифікаційний код: 38852924), посвідчено нотаріально Юрієм М.І., приватним нотаріусом Львівського міського нотаріального округу та зареєстровано в реєстрі за №3154.

3. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «МЕГАТЕХНО» (місцезнаходження: 79022, Львівська обл., місто Львів, вулиця Городоцька, будинок 174; ідентифікаційний код: 38852924) на користь Регіонального відділення Фонду державного майна України по Львівській, Закарпатській та Волинській областях (місцезнаходження: 79007, Львівська обл., місто Львів, вулиця Сіових Стрільців, будинок 3; ідентифікаційний код: 42899921) неустойку в сумі 34042,77грн. та судовий збір розміром 3842,00грн.

Наказ видати після набрання рішенням законної сили.

Рішення набирає законної сили в порядку та строк, передбачені ст.241 Господарського процесуального кодексу України.

Рішення може бути оскаржено в апеляційному порядку в порядку та строки, визначені главою 4 розділу IV Господарського процесуального кодексу України.

Інформацію по справі, яка розглядається можна отримати за наступною веб-адресою: <http://lv.arbitr.gov.ua/sud5015>.

Повний текст рішення складено та підписано 06.04.2020р.

Суддя

Король М.Р.